PRZYGODY FENKA

BEZPIECZNA KSIĄŻKA

• Porządek musi być •

czyli **dzieci ze spektrum autyzmu** są wśród nas

RELACJE II

FENEK®

Ilustracje: Patrycja Godula
Tekst: Dominika Gałka
Korekta językowa: CentrumKorekty.pl
Wydanie pierwsze, 2023

Copyright Konrad Sobik

Wszelkie prawa zastrzeżone.
Fenek® jest prawnie chronionym znakiem towarowym. Wszelkie prawa własności intelektualnej do tego znaku, treści, projektów, rysunków, zdjęć, filmów, muzyki oraz wszelkich materiałów przesyłanych oraz publikowanych przez Wydawcę stanowią oryginalny wytwór intelektualny, który podlega ochronie prawnej. Wydawca posiada wyłączne prawo do rozporządzania tym utworem i pobierania z tego tytułu pożytków, a także podejmowania decyzji co do jego rozpowszechniania, reprodukowania, przetwarzania, modyfikowania.

Wydawca:
Konrad Sobik
NIP: 9371133645
ul. Muchomorów 20,
43-346 Bielsko-Biała
www.fenek.pl

Na stronie www.fenek.pl kupisz:

PRZYGODY FENKA

• Porządek musi być •

RELACJE II

Nareszcie jest sobota! Fenek nie mógł się doczekać, bo właśnie dziś wybiera się z rodzicami i Fenią na wycieczkę. Jadą odwiedzić znajomych rodziców. Mieszkają w sąsiedniej miejscowości, mają synka w wieku Fenka i córeczkę niewiele starszą od Feni. Chłopiec jest zachwycony, uwielbia spędzać czas poza domem i poznawać nowe osoby. Ubiera się, szybko zjada śniadanie, porządnie szoruje zęby i już jest gotowy. Czas do wyjazdu dłuży mu się okropnie, ale w końcu cała rodzina wychodzi z domu. Fenek bardzo się cieszy i biegnie do auta.

– Szybciej, szybciej! – pogania wszystkich.

Co zrobił Fenek przed wyjściem z domu?

Po kilkunastu minutach rodzina Fenków dojeżdża na miejsce. Parkują przed dużym, żółtym domem. Fenek biegnie przodem, otwierając wszystkim furtkę.

– No chodźcie! – Podskakuje niecierpliwie.

Podchodzą do drzwi domu, a tatuś naciska guzik dzwonka. Państwo Wilkowie razem z dziećmi już czekają na gości! Fenek rozgląda się po ich domu. Jest bardzo duży – jaki tu porządek! Wszystkie przedmioty na półkach stoją idealnie równo.

Pani Wilk przedstawia gościom swoje dzieci:

– A to Tadek i Tosia – mówi.

Co zaskoczyło Fenka w domu Wilków?

Mała Tosia chętnie podaje wszystkim rękę i już po chwili chichoczą z Fenią w kącie pokoju, opowiadając sobie jakieś sekrety. Tadek też wita się ze wszystkimi, podając im rękę i uprzejmie mówiąc „dzień dobry", ale przy tym uparcie odwraca głowę i nie chce nawet spojrzeć na gości.

Fenek jest trochę zdziwiony. Czy nowy kolega nie cieszy się z odwiedzin? A może jest po prostu nieśmiały?

Pani Wilk kuca przy chłopcach i chwyta Tadka za ręce.

– Pokaż Fenkowi swój pokój, dobrze? – prosi.

Jak przywitała się z gośćmi Tosia, a jak Tadek?

Wielka encyklopedia
Przygody Fenka
ALBUM
Kasia i kot

Chłopcy idą na górę. W pokoju Tadka również panuje niesamowity porządek. Książki stoją w równym rządku od największej do najmniejszej. Klocki w pudełkach przy łóżku są posortowane kolorami. Fenek zauważa, że na jednej z półek stoi mnóstwo figurek dinozaurów. Bardzo się cieszy, bo to znaczy, że lubią z Tadkiem to samo i ma nadzieję, że będą się świetnie bawić.

– Ale super, ja też mam takiego triceratopsa! – cieszy się i sięga po najbliżej stojącą figurkę, żeby przyjrzeć się jej z bliska.

Jaką wspólną pasję mają Fenek z Tadkiem?

Wielka encyklopedia
Przygody Fenka
ALBUM

Tadek chyba nie jest z tego zadowolony. Zabiera Fenkowi dinozaura i odstawia go z powrotem na półkę, pilnując, żeby stał w idealnie równych odstępach od pozostałych.

Fenek jest trochę zdziwiony. Po co komu zabawki, którymi nie można się bawić? Przez chwilę obaj chłopcy siedzą w ciszy. Tadek patrzy na swoje dinozaury i nawet nie zerka w stronę gościa, a Fenek zaczyna czuć się trochę dziwnie. Na szczęście pani Wilk woła ich właśnie na dół, więc obaj w ciszy schodzą po schodach.

Na co Tadek zwracał uwagę odkładając dinozaura na półkę?

Na dole zabawa trwa w najlepsze. Fenia i Tosia bawią się lalkami, robiąc przy tym mnóstwo hałasu. Tadek krzywi się i mocno zatyka palcami uszy. Pan Wilk kuca przy dziewczynkach i coś im tłumaczy, a one trochę się uciszają. Chwilę później wszyscy razem siadają do stołu. Pani Wilk stawia na środku stołu kolorowe kubki i dzbanek z truskawkowym kompotem. Fenek sięga po niebieski kubek, stojący najbliżej niego, a wtedy nagle rozlega się głośny krzyk.

– To mój kubek, mój! – woła Tadek, uderzając ręką o stół.

Co zrobił Tadek, gdy słyszał hałasujące dziewczynki?

Fenek jest przestraszony, ale także trochę zły. Dziwi się, że rodzice Tadka wcale nie mówią mu, jak brzydko się zachowuje. Pani Wilk przesuwa niebieski kubek w stronę synka, a Fenkowi proponuje w zamian inny, czerwony.

– Zobacz, ten jest równie ładny – uśmiecha się.

Fenek wzrusza ramionami. „W końcu co za różnica, to tylko kubek!", myśli sobie i szybko wypija całą porcję przepysznego kompotu, prosząc o jeszcze.

Co w tym czasie robi Tadek? Fenek zerka na niego i znów bardzo się dziwi.

Co czuł Fenek, kiedy Tadek krzyknął i uderzył ręką o stół?

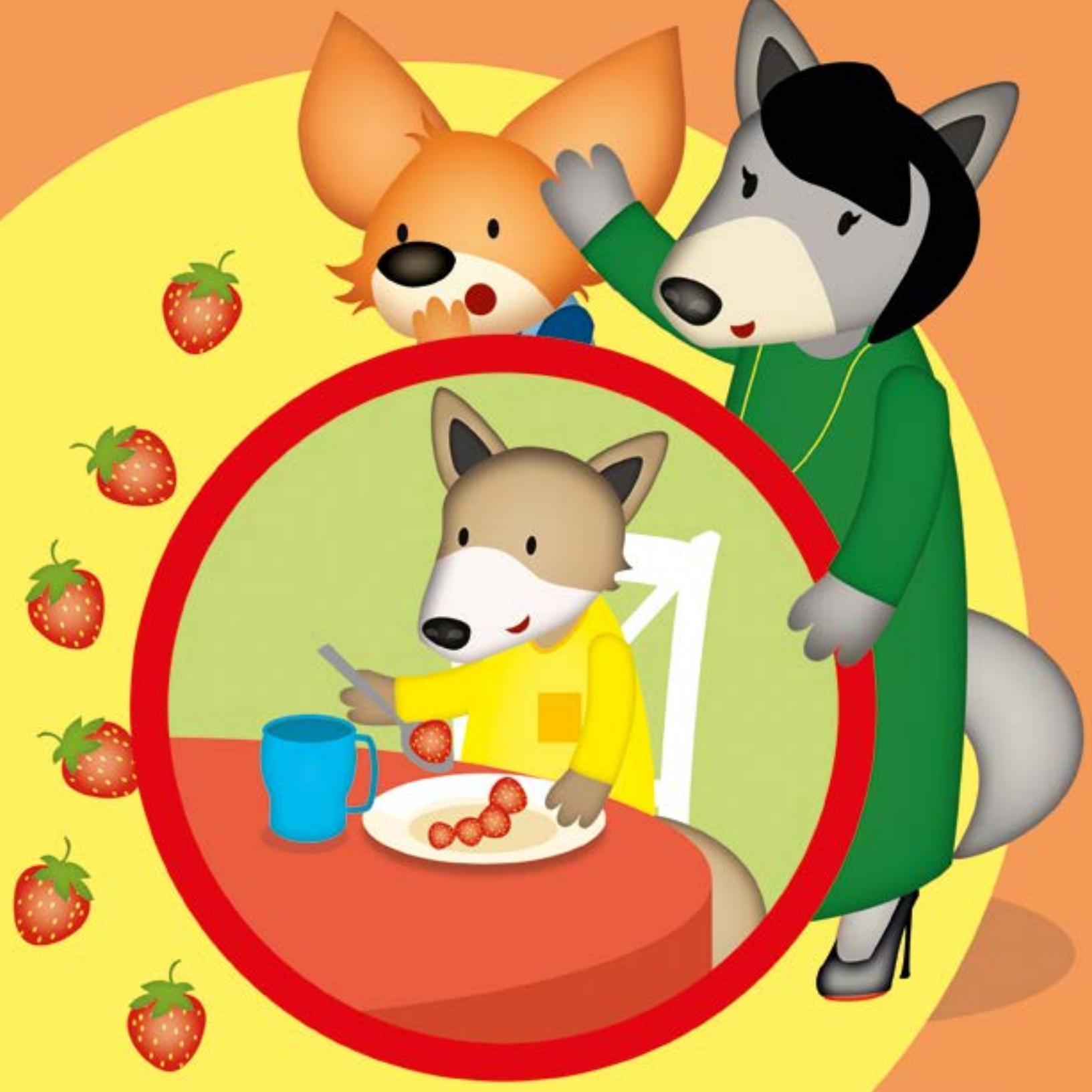

Nowy kolega wyciąga łyżeczką wszystkie truskawki z kubka i układa je na talerzyku w kolejności od najmniejszej do największej. Dopiero wtedy wypija kompot bez owoców i w końcu zjada je w tej samej kolejności.

– Jesteś trochę zdziwiony, prawda, Fenku? – mówi Pani Wilk – Wiesz, Tadek ma pewne przyzwyczajenia, jakich nie mają inne dzieci. Bardzo lubi, kiedy wszystko ma swoje miejsce, lubi porządek i sortowanie rzeczy na różne sposoby. Nie znosi hałasu, ale za to ma znakomitą pamięć i potrafi zbudować z klocków praktycznie wszystko.

Jakie przyzwyczajenia ma Tadek?

– No i kocha swój niebieski kubek – dodaje pani Wilk, a Tadek kiwa głową, chociaż nadal nie patrzy gościom w oczy.

Fenek zastanawia się przez chwilę. Właściwie to co z tego, że ktoś lubi porządek? Porządek jest super, nic się w nim nie gubi! A kubek? No cóż, Fenek ma ulubiony talerz ze strażakami i też nie lubi, kiedy Fenia po niego sięga.

– Może pójdziemy zbudować wieżę z twoich klocków, każdą w innym kolorze i ustawimy je od najmniejszej do największej? – proponuje, a Tadek nagle uśmiecha się od ucha do ucha. Jak myślisz, dlaczego?

Jaką zabawę zaproponował Fenek Tadkowi? Czy pomysł mu się spodobał?

Ciekawe sposoby spędzania czasu z dzieckiem

Porozmawiajcie na temat przeczytanej historii. Uświadom dziecku, że podobne zachowania wcale nie muszą być objawem złego wychowania, ale mogą wynikać z czyichś specyficznych potrzeb. Gdyby Fenek, przed przyjsciem do kolegi usłuszał o tym, jak może się Tadek zachowywać, to cała historia potoczyłaby się inaczej. Tutaj jest ważna rola rodziców w odpowiednim przygotowaniu nowych znajomych. Ważne jest również, aby dziecko zrozumiało, iż zamiłowanie do porządku lub posiadanie nawyków nie oznacza wprost, że ktoś ma zaburzenia ze spektrum autyzmu. Pobawcie się w sortowanie kolorowych koralików lub guzików. Jeśli nie macie ich w domu, można zmieszać kulki ziela angielskiego i groch – to świetne ćwiczenie dla małych paluszków.

Dzięki tej książeczce Twoje dziecko:

- zrozumie, jak ważna jest tolerancja dla czyjejś odmienności;
- zrozumie, że każdy ma prawo do swoich nawyków;
- dowie się, jakie cechy mogą przejawiać się u osób w spektrum autyzmu.

„Dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu inaczej odbierają świat, który je otacza, i dostosowują swoje zachowania do własnych, specyficznych potrzeb. Ich mózgi działają w niestandardowy sposób, co utrudnia im wchodzenie w relacje społeczne, komunikację z innymi czy czerpanie informacji o świecie za pomocą zmysłów. Potrzebują przy tym dużo wyrozumiałości i szacunku ze strony innych osób. Dlatego też rozmawiajmy z naszymi dziećmi zarówno na temat różnic, jak i podobieństw, które występują między ludźmi, ucząc je przy tym szacunku i empatii. Możemy się między sobą różnić zarówno kolorem włosów, zainteresowaniami, jak i sposobem postrzegania oraz doświadczania świata. Dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu dużo ostrożniej podchodzą do nowości, potrzebują nauczyć się nawiązywania kontaktów społecznych, komunikowania swoich potrzeb. Hałas czy tłok mogą sprawić im duży dyskomfort. Chcąc nauczyć dzieci szacunku, pokazujmy im, że inni mogą odczuwać inaczej niż one i tłumaczmy, jak mogą zachować się w konkretnych sytuacjach. Aby unaocznić to, jaką trudność może mieć np. ich rówieśnik z wysoką wrażliwością na dźwięki, przeprowadźmy z dzieckiem cichą rozmowę w pomieszczeniu pełnym różnych, głośnych dźwięków – dzięki temu dziecko samo doświadczy, jak może czuć się jego kolega w trakcie zajęć lekcyjnych czy przerwy. Podkreślając podobieństwa, np. wspólne zainteresowania, ulubione przedmioty, zabawy, zwracajmy również uwagę na te obszary, w których inne dzieci radzą sobie dobrze. W kształtowaniu empatii i szacunku u dzieci kluczowa jest jednak postawa osób dorosłych. Pamiętajmy, iż dzieci są świetnymi obserwatorami i każdego dnia bacznie przyglądają się naszym reakcjom oraz przysłuchują się wypowiedziom."

– Weronika Czuczman-Ulus

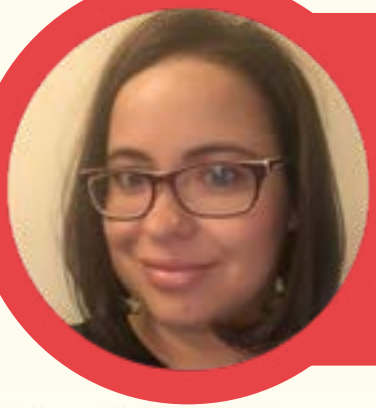

Weronika Czuczman-Ulus – wrocławski psycholog, psychodietetyk, oligofrenopedagog. Od wielu lat pracuje z dziećmi, wspierając je w radzeniu sobie z trudnymi emocjami, niską samooceną oraz lękiem. W ramach zainteresowań zawodowych prowadzi poradnictwo psychodietetyczne – inspiruje, motywuje oraz pomaga w budowaniu zdrowych nawyków dla całej rodziny (*www.facebook.com/psychologdlazdrowia*).

Spraw dziecku prezent

– zestaw książek Fenka w wygodnym ekspozytorze.

Na stronie znajdziesz również bezpłatne scenariusze zajęć, kolorowanki i inne pomoce, które można wykorzystać podczas zabawy z dziećmi.

Zapisz się do newslettera na **www.fenek.pl** – zyskaj rabaty i bądź na bieżąco z nowościami naszego wydawnictwa.

Fenek bardzo się cieszy, bo razem z rodzicami i Fenią jedzie odwiedzić znajomych, którzy mają synka w jego wieku. Nastawia się na świetną zabawę, ale nowy kolega zachowuje się w sposób, którego Fenek na początku nie rozumie. Dlaczego?

To książka o budowaniu relacji z osobami w spektrum autyzmu.

POLECANE PRZEZ PEDAGOGÓW I PSYCHOLOGÓW

SERIA „RELACJE II”:

rekomendowane przez:

bajubajka
NIEPUBLICZNY OŚRODEK DOSKONALENIA NAUCZYCIELI
Supernauczyciel

ISBN 978-83-67175-84-5
9 788367 175845

Kolejne przygody Fenka

www.fenek.pl